

Nr XXIX/753/17
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO
z dnia 27 marca 2017 roku
w sprawie Powidzkiego Parku Krajobrazowego

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, z 2015 r. poz. 1936 i z 2016 r. poz. 2249, poz. 2260) Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Powidzki Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem”, obejmuje obszar o powierzchni 24887,21 ha na terenie gmin: Kleczew (1530,47 ha), Orchowo (6108,66 ha), Ostrowite (3416,85 ha), Powidz (6565,23 ha), Słupca (292,19 ha), Wilczyn (2042,42 ha) i Witkowo (4931,39 ha).

§ 2. Przebieg granicy Parku określa mapa, stanowiąca załącznik nr 1 do uchwały oraz wykaz współrzędnych punktów załamania granicy Parku stanowiący załącznik nr 2 do uchwały.

§ 3. Do szczególnych celów ochrony na terenie Parku należy:

- 1) ochrona i zachowanie polodowcowego krajobrazu fragmentu Pojezierza Gnieźnieńskiego, a w szczególności – krajobrazu jezior rynnowych oraz pagórków morenowych i innych charakterystycznych form geomorfologicznych;
- 2) zachowanie populacji rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk;
- 3) zachowanie naturalnych ekosystemów jezior i mokradeł;
- 4) utrzymanie walorów kulturowych.

§ 4. 1. Na terenie Parku wprowadza się następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, z 2015 r. poz. 1936 i z 2016 r. poz. 831, poz. 961, poz. 1250, poz. 1579, poz. 2003);
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;

- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
  - 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
    - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
    - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, poz. 1590, poz. 1642, poz. 2295 i z 2016 r. poz. 352, poz. 1250, poz. 2260, poz. 1948)
  - z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
  - 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
  - 9) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
  - 10) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.
2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:
    - 1) ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin oraz decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,
    - 2) działań związanych z wydobywaniem kopalin na obszarach określonych w koncesjach na wydobywanie kopalin lub dokumentacjach złóż kopalin zatwierdzonych lub przyjętych przez właściwe organy administracji geologicznej obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.
  3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy ponadto ustaleń studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.
  4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 dotyczy naturalnych zbiorników wodnych oraz lasów w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2015 r. poz. 2100, z 2016 r. poz. 422, poz. 586, poz. 903, poz. 1020, poz. 2138, poz. 2249, poz. 2260 i poz. 1948).
  5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 nie dotyczy:
    - 1) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza:
      - a) 35 cm – w przypadku topoli, wierzb, kasztanowca zwyczajnego, klonu jesionolistnego, klonu srebrzystego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego,
      - b) 25 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew.
    - 2) samosiewów drzew i krzewów w wieku do 20 lat, nie stanowiących siedlisk przyrodniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1713) na gruntach rolnych,
    - 3) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,
    - 4) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej.
  6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 nie dotyczy:
    - 1) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,
    - 2) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej.
  7. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 9 nie dotyczy części Parku obejmującej drogi publiczne.

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Wielkopolskiego.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Nr 18 Wojewody Konińskiego z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie utworzenia Powidzkiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Konińskiego Nr 52, poz. 305).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Uzasadnienie
do uchwały Nr XXIX/753/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego
z dnia 27 marca 2017 roku

Powidzki Park Krajobrazowy został utworzony rozporządzeniem Nr 18 Wojewody Konińskiego z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie utworzenia Powidzkiego Parku Krajobrazowego. Fakt obowiązywania tego rozporządzenia został potwierdzony obwieszczeniem Wojewody Wielkopolskiego z dnia 24 marca 1999 r. w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego obowiązujących na terenie województwa wielkopolskiego (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 14, poz. 246). Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 21) parki krajobrazowe utworzone na podstawie dotychczasowych przepisów stały się parkami krajobrazowymi w rozumieniu powyższej ustawy.

Według art. 153 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody istnieje kontynuacja form ochrony przyrody, w tym parków krajobrazowych utworzonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

Ze względu na wejście w życie ustawy o ochronie przyrody Wojewoda Wielkopolski wydał rozporządzenie Nr 231/06 z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie Powidzkiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2007 r. Nr 1, poz. 4), na mocy którego dostosowano zakazy obowiązujące na terenie Parku do katalogu zawartego w art. 17 ustawy o ochronie przyrody. W ww. rozporządzeniu został zawarty zapis: „Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Nr 18 Wojewody Konińskiego z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie utworzenia Powidzkiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Konińskiego Nr 52, poz. 305), które na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, ze zm.) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia z tym, że na podstawie art. 153 ww. ustawy utworzony park krajobrazowy stał się parkiem krajobrazowym w rozumieniu tej ustawy”. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 9 lutego 2012 r. (syg. akt. IV SA/Po 1280/11) stwierdził nieważność rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego z dnia 29 grudnia 2006 r. Aktualnie w obrocie prawnym obowiązuje rozporządzenie Nr 18 Wojewody Konińskiego z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie utworzenia Powidzkiego Parku Krajobrazowego.

Procedurę tworzenia parków krajobrazowych określa art. 16 ustawy o ochronie przyrody. W aktualnym stanie prawnym, zgodnie z art. 16 ust. 3 ww. ustawy, park krajobrazowy tworzy, likwiduje, powiększa lub zmniejsza sejmik województwa w drodze uchwały, która określa jego nazwę, obszar, przebieg granic i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony przyrody oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części.

W zaistniałej sytuacji Sejmik Województwa Wielkopolskiego, jako organ mający w swej kompetencji zadania odnoszące się do parków krajobrazowych, działający za pomocą Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego (ZPKWW), podjął działania w celu uporządkowania regulacji dotyczących Powidzkiego Parku Krajobrazowego.

Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego na podstawie posiadanej dokumentacji (m.in.: dokumentacji wykonanej na potrzeby planu ochrony Powidzkiego Parku Krajobrazowego oraz dokumentacji sporządzonej na potrzeby planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie) przygotował projekt uchwały Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie Powidzkiego Parku Krajobrazowego.

Stosownie do art. 16 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, projekt niniejszej uchwały przekazano właściwym miejscowo radom gmin tj. Radzie Miejskiej w Kleczewie, Radzie Miejskiej w Witkowie, Radzie Gminy Ostrowite, Radzie Gminy Orchowo, Radzie Gminy Słupca, Radzie Gminy Powidz, Radzie Gminy Wilczyn oraz Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu w celu jego uzgodnienia.

Niniejszą uchwałą dokonuje się zmiany przebiegu granicy Parku. Z jego obszaru wyłączono obszary zabudowane i rolnicze miejscowości: Orchowo, Myślątkowo, Różanna i Osówek (w gminie Orchowo), Wilczyn i Kownaty (w gminie Wilczyn), Powidz oraz grunty na zachód od Powidza wzdłuż drogi do Witkowa (w gminie Powidz). W wyniku przeprowadzonych inwentaryzacji na wyłączonych terenach nie odnotowano rzadkich i zagrożonych taksonów oraz siedlisk przyrodniczych. Wyłączone fragmenty cechują się niskimi walorami krajobrazowymi ze względu na wysoki udział zróżnicowanej zabudowy i infrastruktury technicznej, a także cechują się silnym przekształceniem przez działalność człowieka. Tereny te nie posiadają także istotnego znaczenia jako korytarz ekologiczny. Na wyłączonych terenach brak jest gruntów leśnych; znajdują się tylko zadrzewienia punktowe i pasowe, kilka małych zbiorników wodnych oraz łąki kośne wzdłuż cieków i w obniżeniach terenu. Część z wyłączonych terenów jest atrakcyjna pod względem inwestycyjnym, w związku z powyższym funkcjonowanie Parku w tym rejonie może ograniczyć możliwość inwestowania, przy jednoczesnym braku przesłanek w odniesieniu do potrzeb ochrony przyrody i krajobrazu. W obrębie wyłączonych terenów znajduje się m.in. zwarta zabudowa, jednostka wojskowa oraz teren wydobycia kruszywa naturalnego z wydaną koncesją na wydobywanie kruszywa naturalnego Powidz I. Wyłączenie ww. gruntów z granicy Parku nie będzie miało negatywnego wpływu na jego cele ochrony, a także na integralność obszaru Parku.

Dodatkowo na wniosek prof. Juliana Chmiela z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu przekazany do Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, do obszaru Parku włączono grunty rolnicze i leśne w gminie Witkowo. Do wniosku zostało załączone uzasadnienie przedstawiające wyniki badań terenowych dokumentujących walory przyrodnicze tych terenów. Analiza wniosku wykazała zasadność włączenia do obszaru przedmiotowych terenów, tj. gruntów rolniczych i leśnych położonych niedaleko miejscowości Kamionka. Do Parku zostaje włączony stutrzydziestoletni drzewostan mieszany leżący na terenie leśnictwa Skorzęcin w Nadleśnictwie Gniezno. Jest to bardzo cenny fragment naturalnych lasów reprezentujących trzy typy siedliskowe: 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny, 9190 Kwaśna dąbrowa oraz 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe. Obszar włączony jest do sieci Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie. Na omawianym terenie odnotowano szereg rzadkich i chronionych gatunków roślin oraz zwierząt.

Ponadto dokonuje się korekty polegającej na poprowadzeniu granicy Parku po granicach działek ewidencyjnych. Zmiana nie będzie miała wpływu na cele ochrony Parku, a także na integralność obszaru Parku.

Powierzchnia Parku ustalona została przy użyciu Systemów Informacji Geograficznej.

W celu ochrony walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych obszaru Powidzkiego Parku Krajobrazowego wybrano część zakazów z listy zawartej w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Wybór tych zakazów został dokonany w oparciu o analizę potencjalnych zagrożeń dla celów ochrony znajdujących się na terenie omawianego parku krajobrazowego zawartych w § 3 uchwały. Przygotowując projekt niniejszej uchwały ustalono, iż nie zachodzi konieczność ustanawiania na obszarze Parku niektórych zakazów spośród wymienionych w art. 17 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.

Przyjęto, że wszystkie wymienione w niniejszej uchwale zakazy, nie będą dotyczyły ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin oraz decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie uchwały. Ponadto powyższe zakazy nie będą dotyczyły działań związanych z wydobywaniem kopalin na obszarach określonych w koncesjach na wydobywanie kopalin lub dokumentacjach złóż kopalin zatwierdzonych lub przyjętych przez właściwe organy administracji geologicznej obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Na terenie Parku udokumentowano następujące złoża kruszywa naturalnego: Ługi i Rzymachowo (w gminie Powidz), Myślątkowo, Szydłówek i Skubarczewo (w gminie Orchowo), Sokołowo (w gminie Witkowo) i Niezgoda (w gminie Słupca), które usytuowane są na gruntach ornych i nieużytkach.

Na terenie przedmiotowego Parku zostały udzielone dwie koncesje na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoża Niezgodna oraz Szydłowiec. W obrębie ww. terenów nie odnotowano rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz siedlisk przyrodniczych. Powyższe grunty nie posiadają istotnego znaczenia jako korytarz ekologiczny. Ponadto wprowadzenie odstępstwa od zakazów na ww. terenach nie będzie miało negatywnego wpływu na cel ochrony Parku jakim jest zachowanie populacji rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk. Wprowadzone odstępstwo od zakazów nie będzie miało także wpływu na cel ochrony Parku, o którym mowa w §3 pkt 3 uchwały, gdyż na wyłączonych z obowiązywania zakazów terenach, nie występują naturalne ekosystemy jezior i mokradeł. Ponadto nie przewiduje się negatywnego wpływu wprowadzenia odstępstwa od zakazów na ochronę i zachowanie polodowcowego krajobrazu fragmentu Pojezierza Gnieźnieńskiego, a w szczególności – krajobrazu jezior rynnowych oraz pagórków morenowych i innych charakterystycznych form geomorfologicznych, gdyż przewidziane do eksploatacji złoża kruszywa naturalnego mają niewielki zasięg i w związku z tym odstępstwo od zakazów na gruntach objętych ww. obszarami nie będą miały wpływu na zmianę charakterystyki krajobrazu Parku. W związku z lokalizacją złóż poza terenami wyróżniającymi się wysokimi walorami kulturowymi nie przewiduje się negatywnego wpływu wprowadzenia odstępstwa od zakazów na cel ochrony Parku, o którym mowa w §3 pkt 4 uchwały.

Ponadto zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 niniejszej uchwały, nie będzie dotyczył ustaleń studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Wprowadzenie ww. odstępstwa nie będzie miało negatywnego wpływu na funkcje oraz integralność Parku, ponieważ obecne studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin nie przewidują realizacji inwestycji, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 niniejszej uchwały w miejscach cennych przyrodniczo i krajobrazowo w granicach Parku. Ponadto dokumenty planistyczne gmin zostały uzgodnione z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu w zakresie mogącym mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody parku krajobrazowego.

Zakaz umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej, będzie dotyczyć naturalnych zbiorników wodnych oraz lasów w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach. W przypadku pozostałych obszarów Parku regulacje zawarte w powszechnie obowiązujących przepisach prawa gwarantują zwierzętom ochronę w stopniu wystarczającym dla realizacji szczególnych celów ochrony określonych dla przedmiotowego Parku. Do najważniejszych aktów normatywnych w tym zakresie należy zaliczyć: ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856 ze zm.), czy też ustawę z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2015 r. poz. 2168 ze zm.), a także akty wykonawcze wydane w oparciu o ww. ustawy.

Ustalono, że zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynika z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych nie będzie dotyczył:

- drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza:
  - a) 35 cm – w przypadku topoli, wierzb, kasztanowca zwyczajnego, klonu jesionolistnego, klonu srebrzystego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego,
  - b) 25 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew.

Powyższe odstępstwa nie spowodują zagrożenia dla walorów przyrodniczych i krajobrazowych Parku, a jednocześnie w wymienionych przypadkach nie jest wymagane uzyskanie zezwolenia na usunięcie drzew, zgodnie z art. 83f ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 ze zm.).

Ponadto zakaz ten nie będzie dotyczył:

- Samosiewów drzew i krzewów w wieku do 20 lat, nie stanowiących siedlisk przyrodniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 na gruntach rolnych. Wprowadzenie ww. odstępstwa od zakazu umożliwi realizację działalności rolniczej na gruntach rolnych. Zadrzewienia w wieku do 20 lat nie posiadają istotnych z punktu widzenia Parku, walorów przyrodniczych i krajobrazowych, m.in. ze względu na duży udział lasów w jego granicach.
- Obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Wprowadzenie powyższego wyłączenia od zakazu nie spowoduje zagrożenia dla celów ochrony przedmiotowego Parku. Odstępstwo umożliwi uzupełnianie zabudowy na terenach istniejących miejscowości zgodnie z aktualnie obowiązującymi studiami uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, jednocześnie nie będzie miało wpływu na integralność obszaru Parku.
- W przypadku rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej. Powyższe odstępstwo umożliwi podejmowanie prac w ramach istniejącej zabudowy bez negatywnego wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe Parku.

Przyjęto, iż zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne – z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej, nie będzie obowiązywał w odniesieniu do:

- Obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Wprowadzenie powyższego wyłączenia od zakazu nie spowoduje zagrożenia dla celów ochrony przedmiotowego Parku. Odstępstwo umożliwi uzupełnianie zabudowy na terenach istniejących miejscowości zgodnie z aktualnie obowiązującymi studiami uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin.
- Rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej. Odstępstwo umożliwi podejmowanie prac w ramach istniejącej zabudowy bez negatywnego wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe Parku.

Przyjęto, iż zakaz organizowania rajdów motorowych i samochodowych nie będzie obowiązywał na drogach publicznych, gdzie normalnie odbywa się ruch pojazdów. Wprowadzenie takiego odstępstwa od zakazu nie będzie miało negatywnego wpływu na cele ochrony Parku.

Nie wprowadzono zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego, ponieważ takie obszary i formy nie występują na terenie Parku.

Nie ustanowiono zakazu wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych. Sposób przechowywania i stosowania gnojowicy został określony w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2015 r. poz. 625 ze zm.). Zatem przestrzeganie przepisów powyższej ustawy w zakresie postępowania z gnojowicą powoduje, że stosowanie tego nawozu nie powinno stanowić zagrożenia dla środowiska przyrodniczego Parku w stopniu większym, niż stosowanie innych nawozów organicznych.

Nie ustanowiono także zakazu prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową, ponieważ przepisy ustawy o nawozach i nawożeniu precyzują sposób przechowywania gnojowicy i nawożenia nią pól. Przestrzeganie tych zasad powoduje, że wpływ chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową na środowisko jest podobny jak metody ściółkowej, która nie jest ograniczona zakazami. W związku z tym przestrzeganie ww. przepisów przez prowadzących chów i hodowlę zwierząt metodą bezściółkową powoduje, że taka działalność nie powinna mieć negatywnego wpływu na cele ochrony Parku.

Wpływ dużych ferm (bez względu na stosowaną metodę chowu lub hodowli), które mogą stanowić relatywnie większy problem dla środowiska, został rozwiązany poprzez wprowadzenie zakazu realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Nie wprowadzono zakazu utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych, w celu uniknięcia istotnych komplikacji przy realizacji różnorodnych inwestycji. Zgodnie z treścią art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. c) ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne ścieki to m.in. wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni, w szczególności z miast, portów, lotnisk, terenów przemysłowych, handlowych, usługowych i składowych, baz transportowych oraz dróg i parkingów. Na terenie Parku znajdują się również rowy, których utrzymanie jest konieczne dla prawidłowego funkcjonowania dróg publicznych.

Na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 ze zm.), z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, traci moc rozporządzenie Nr 18 Wojewody Konińskiego z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie utworzenia Powidzkiego Parku Krajobrazowego.

Wobec powyższego realizując kompetencje wynikające z art. 16 ust. 3 i ust. 4 ustawy o ochronie przyrody po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin oraz z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu, podjęcie przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego niniejszej uchwały jest uzasadnione.